

به کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

اخیرا مجموعه‌ای از اسناد داخلی و محرمانه حزب کمونیست ایران در دو جلد تحت عنوان : " بحران خلیج و رویدادهای کردستان عراق، اسناد مباحثات و اختلافات درونی جناحهای حزب کمونیست ایران" از طرف حزب شما منتشر شده‌است.

اعضایی از کمیته مرکزی حزب ما که در اوایل ماه سپتامبر در اروپا بسر می بردند با ملاحظه آفیش معرفی این اسناد در نشریه " انترناسیونال " وابسته به حزب شما، برای اولین بار از این موضوع اطلاع پیدا می کنند و با درک جنبه خطیر قضیه موضوع را مورد مشورت قرار می دهند. و لذا کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران تلاش می کند سریعاً با شما تماس گرفته و در مورد جلوگیری از این اقدام و مذاکره فوری در این رابطه به شما پیام می دهد. متأسفانه شما نه به پیامهای فوری ما که مکرراً روی آن اصرار می شد و نه به درخواست ملاقات فوری برای بحث در این مورد کوچکترین وقعی نگذاشتید و جریان انتشار اسناد حزب ما را همچنان و بر خلاف همه اصول و موازین سیاسی و بر خلاف نص صریح توافقتنامه امضاء شده فی مابین ادامه دادید.

ما ضمن محکوم کردن شدید این عمل غیر مشروع، غیر اصولی و پیمان شکنانه لازم می دانیم موارد زیر را به اطلاعاتان برسانیم:

۱- شما، نه فردا" و نه بعنوان یک جریان یا حزب، هیچگونه حقی برای انتشار اسناد داخلی حزب کمونیست ایران نداشته و ندارید. شما بارها اعلام کرده‌اید که رفتنهای شما از حزب کمونیست فردی بوده و " کناره‌گیری " کرده‌اید و حتی اصرار داشته‌اید که این جدائیها به معنای هیچ انشعابی نبوده‌است و شما حزب بکلی متمایزی را تشکیل می دهید. بر همین اساس شما مطابق پیمان نامه‌های امضاء شده همه اسناد حزبی، (شامل نوارها و صورتجلسات کنگره ها، پلنومها و سایر نشستهای حزبی، نوشته‌های داخلی، تصمیمات و مصوبات محرمانه و داخلی و غیره) را تحویل دادید. در هیچ مقطعی از جدائی‌ها در قبال این موضوع کوچکترین ابهامی وجود نداشته و خود شما هیچوقت در تعلق این اسناد به حزب کمونیست ایران و جریانی که تحت این نام به فعالیت ادامه می دهد کوچکترین بحثی نداشته‌اید. برعکس مکرراً آنرا تصریح هم نموده‌اید. به همین دلیل مطابق توافق طرفین این اسناد و مدارک به ما برگردانده شده‌است. و یا حداقل تا امروز اینطور تصور میشود.

لذا طبیعی است که در باره تعلق این اسناد داخلی و محرمانه حزب کمونیست به خود این حزب و نیز تعلق تصمیم به انتشار و یا عدم انتشار آنها به حزب کمونیست جای هیچگونه ابهامی نبوده و نیست. متن توافقتنامه‌های امضاء شده، توافقیهای شفاهی مبتنی بر تعهد اخلاقی و اعتماد متقابل و همچنین پروسه عملی تحویل اسناد به ما در مقطع جدائی‌ها این را ثابت می کنند.

۲- مضافاً که یک سند ضمیمه توافقتنامه عمومی هنگام جدائی توسط ابراهیم

علیزاده و منصور حکمت امضاء شده که متن آن نزد هر دو طرف موجود است و در آن به تصریح از عدم انتشار اسناد داخلی که جنبه امنیتی برای طرفین داشته باشد صحبت شده و تعهد سپرده شده است. یادآوری می‌کنیم که همان موقع منصور حکمت از ابراهیم علیزاده می‌پرسد "دقیقا منظور شما از امنیتی کدام است و بنظر شما مصداق این توافقنامه چیست؟" و ابراهیم علیزاده به تصریح می‌گوید: "مباحثات در قبال عراق مشخصا" امنیتی است". یعنی منصور حکمت بدون هیچ ابهامی می‌دانسته است که مقصود از امنیتی در توافقنامه امضاء شده کدام است. بگذریم از اینکه اگر کوچکترین احساس مسئولیتی وجود می‌داشت، حتی بدون آن تصریح هم، برای اعضاء رهبری سابق حزب کمونیست تشخیص اینکه چه چیز می‌تواند امنیت حزب کمونیست و کومهله را در منطقه به خطر بیندازد، ابدا" دشوار نبود. لذا انتشار اسناد فوق که قبلا در مورد عدم انتشار آنها بطور مشخص و به تصریح صحبت و توافق شده بود، دو چندان پیمان شکنی، بی‌پرنسیپی، و بی‌مسئولیتی است.

۳- اما از اینها هم غیر قابل توجیه تر اینکه، شما اسنادی را منتشر کرده‌اید که حتی از لحاظ شخصی هم به شما تعلق ندارند. شما نه فقط نوشته های افراد خودتان بلکه نوشته‌های عبدالله مهدی و سخنان محمدامین حسامی، فاروق بابامیری، صلاح مازوجی، و ابراهیم مسعودی را که با حزب کمونیست هستند بدون اجازه و حتی بدون اطلاع آنها منتشر می‌کنید و در مورد عواقب احتمالی ناشی از آن هم کوچکترین احساس مسئولیت انقلابی و سیاسی از خود نشان نمی‌دهید. باید پرسید آخر شما به چه حقی اسناد داخلی یک حزب دیگر را که توسط اشخاص دیگری نوشته شده است بدون اجازه و اطلاع آنها منتشر می‌کنید؟ آیا بالاخره حزب کمونیست و اشخاص نویسنده و تهیه کننده اسناد داخلی آن که هم اکنون در حزب اند، هیچگونه حقی بر نوشته‌ها و اسناد داخلی خود ندارند و کسان دیگری هر وقت بخواهند، تحت هر عنوان ظاهرا ملامی، می‌توانند آنها را بطور غیرمشروع بدست آورند و بطور غیرمشروع به چاپ برسانند؟ وانگهی اگر این حق حزب کمونیست بر اسناد داخلی خود (که در مورد هر حزب و جریانی کاملا" بدیهی و پذیرفته شده است) به این ترتیب زیر پا گذاشته شود، با توجه به اینکه ما نمی‌دانیم شما چه اسناد دیگری از حزب کمونیست را با خود برده و یا از آنها نسخه برداری کرده‌اید، آیا باید انتظار داشته باشیم هر از گاهی از طرف شما منتشر و تحت عنوان "توضیح و اگرایی‌ها" و یا هر عنوان و بهانه‌ای دیگر توجیه شود؟ بالاخره این پروسه (که مطابق توافق مشترک نمی‌بایست اصلا" آغاز شود) کی تمام می‌شود. آیا بالاخره شما نمی‌خواهید هیچ حد و مرز و هیچ پرنسیپ و موازینی را در اختلاف با حزب کمونیست مراعات کنید؟

۴- سؤال دیگر اینستکه اصلا" چرا این اسناد نزد شما باقی مانده‌اند؟ حتی اگر از نوشته‌های مشخص خودتان در دوره‌ای که در حزب کمونیست بودید بگذریم، باز هم سؤال ما اینستکه چرا نوشته‌های اشخاص دیگر را با خود برده‌اید؟ مگر موقع جدایی قرار نبود و اظهار نکردید که اسناد حزبی را تحویل داده‌اید و مگر امر تحویل دادن اسناد حزب رسما" انجام نگرفت؟ در اینصورت آیا ما حق نداریم شما را به کستمان حقیقت در مورد تحویل دادن

اسناد و به بیرون بردن مضمیانه و غیر مشروع اسناد حزبی متهم کنیم؟ همانطور که از اسناد منتشره پیداست. شما همچنین متن نواری را پیاده کرده‌اید که حتی بطور درونی هم در حزب کمونیست توزیع نشده و فقط در اختیار کمیته مرکزی حزب بوده است.

در اینجا هم شما قطعاً هیچگونه حقی برای در اختیار داشتن این نواری نداشته‌اید چه برسد به پیاده کردن و انتشار علنی آن، آنهم بدون اجازه و اطلاع سخنرانان آن. ما نفس در اختیار داشتن اینگونه اسناد را از طرف شما، که بنا بر توافقات می‌بایست پس داده‌باشید، بعنوان بیرون بردن و در اختیار داشتن غیرقانونی آنها می‌دانیم.

۵- اما اگر هیچکدام از این دلائل هم وجود نمی‌داشت، بلکه تنها به‌صرف جنبه امنیتی زیانبار آن برای کومه‌له، شما نمی‌بایست این اسناد را منتشر کنید.

وجود احساس مسئولیت سیاسی، نگهداشتن یک حدود اصولی در اختلافات و احترام به فعالیت انقلابی کومه‌له، برای خودداری از انتشار اسناد فوق‌کاملاً کافی بود.

شما در انتشار خودسرانه، غیرمسئولانه و غیرموضوع این اسناد نه فقط همه تعهدات و توافقاتها و قول و قرارهای فی‌مابین را نقض کرده‌اید، بلکه اصولاً از لحاظ سیاسی حدودی را که تا کنون المراد سازمانهای چپ و انقلابی (با وجود هراسکالی که داشته‌اند) رعایت کرده‌اند، شکسته‌اید. بجز حزب توده ایران و همقطاران او، که اختلافات سیاسی خود را با جریانهای دیگر به‌طرف این سوق می‌داد که پای دولتها و نیروهای بورژوازی را بمیان بکشد (و منجمله خودسرانه اسناد داخلی سازمانهای دیگر را منتشر می‌کرد) عناصر و گروههای چپ حداقل در اختلافات خود مراعات این حدود و ضوابط را کرده‌اند.

با انتشار اسناد داخلی حزب کمونیست، آنهم بشرحی که گفتیم، شما عملاً اطلاعات محرمانه حزب کمونیست و فعالیت کومه‌له را در اختیار دولتها و نیروهای بورژوازی منطقه قرار داده‌اید و با این کار مرتکب بزرگترین بی‌پرنسیپی‌ها شده‌اید که هیچگاه فراموش نشده و از پرونده سیاسی شما پاک نخواهد شد.

کافی است از خود بپرسید آخر پس چرا این اسناد بموقع خود منتشر نشد؟ مگر جز این بود که از لحاظ امنیتی بزیان حزب کمونیست و فعالیت ما در کردستان بود و می‌توانست عواقب زیانباری برای کل فعالیت انقلابی ما داشته باشد؟ شما، که خود بروشنی این را می‌دانسته و حتی اعتراض احتمالی را پیش‌بینی می‌کردید، سعی کرده‌اید در مقدمه‌ای که بر این اسناد نوشته‌اید انتشار آنها را توجیه کنید. اما این توجیه نیز جز فرو بردن بیشتر شما در بی‌پرنسیپی سیاسی اثری ندارد. می‌نویسید که این اسناد بموقع خود منتشر نشدند زیرا حزب کمونیست را با "محدودیتها و محظوراتی در مورد دولتها و نیروهای محلی" مواجه می‌ساختند و ادامه می‌دهید که "با توجه به مدت طولانی که از این مباحثات می‌گذرد و نیز اهمیت این اسناد در روشن کردن حقایق... دیگر داشتن چنین ملاحظاتی در مورد عدم انتشار آن قابل توجیه نیست! اگر چه مسأله از حد "محدودیتها و محظورات" فراتر است و شما هم

اینرا بخوبی میدانید، اما حتی اگر همین هم باشد باید پرسید مگر کدامیک از فاکتورهای سیاسی منطقه طوری تغییر کرده است که دیگر این " محدودیت ها و محظورات در مورد دولتها و... " را منتفی کنند؟ در ادامه توجیه اقدامتان می نویسد که " نه فقط تشکلهای کمونیستی که این اسناد را مستقیما از ما دریافت کردند، بلکه اپوزیسیون و حتی دولت عراق از این اسناد اطلاع پیدا کرده اند. " این دیگر عذر بدتر از گناه است! خود در اختیار قرار دادن این اسناد به جریانهای دیگر (که مسلما " نه از طرف ما بلکه از طرف شما و نه بر مبنای هیچ تصمیم رسمی و قانونی کمیته مرکزی حزب کمونیست و یا کمیته مرکزی سازمان کردستان و یا هیچیک از ارگانهای حزبی ذیصلاح بلکه بطور غیراعلام شده و غیر قانونی انجام گرفته) نشان می دهد که شما حتی آنموقع که بقول خودتان " محدودیت ها و محظورات در مورد دولتها و نیروها " وجود داشت، بهیچوجه از درز دادن خودسرانه و غیرمسئولانه این اسناد خودداری نمی کرده اید. اما این اعتراف شما به جرمی که در آنموقع مرتکب شده اید، بهیچوجه نمی تواند بعنوان مستمکنی برای توجیه خطایی که اکنون مرتکب می شوید مورد استفاده قرار گیرد.

۴- مساله کاملا روشن است و روش شما با هیچ تعبیری قابل توجیه نیست. واقعیت اینست که ناکامی های سیاسی و عملی فزاینده و رکود عمیقی که با آن مواجهید، شما را به تلاش برای ایجاد مشغله و تحریک دشمنی با حزب کمونیست در صفوف خودتان سوق می دهد و در این راه متأسفانه کار را بجایی رسانده اید که نه فقط زیر همه قول و قرارهای بظاهر " متمدنانه " تان زده اید، بلکه ابتدایی ترین پرنسیپهای اخلاقی و سیاسی را نیز زیر پا گذاشته اید.

بعلاوه شما نه از روی اشتباه و ندانم کاری بلکه بعد و با قصد لطمه زدن به موجودیت و فعالیت انقلابی کومله از طریق همان مکانیسم " محدودیت ها و محظورات در مورد دولتها و نیروها " دست بانتشار این اسناد زده اید.

شما باین کار نشان دادید که شایسته هیچ اعتمادی نیستید.
لذا با توجه به همه توضیحات فوق به شما اعلام می کنیم که :

اولا- اقدام به انتشار اسناد داخلی حزب کمونیست از طرف شما را شدیداً محکوم کرده و به آن اعتراض می کنیم و شما را مسئول هرگونه عواقب احتمالی ناشی از انتشار این اسناد می دانیم، و ثانياً " هر نوع همکاری و ارتباط سیاسی با شما باین ترتیب دیگر برای حزب کمونیست ایران غیرممکن است.

در عین حال حق معلم خود می دانیم که جدا " از شما بخوایم :

الف - کلیه اسناد درونی حزب کمونیست ایران را که تاکنون بدون اطلاع و برخلاف تعهداتی که داده اید نزد خود نگاه داشته اید، هر چه زودتر به حزب کمونیست ایران مسترد دارید.

ب - از این پس از انتشار هر گونه اسناد متعلق به حزب کمونیست ایران اکیدا " خودداری کنید.

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

۹۳/۹/۲۵

